

योएलचे पुस्तक आणि लाओदीकेयाची सेव्हन्थ-डे अँडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक चौतीस

Jeff Pippenger
2026-01-27

क्रमांक चौतीस

अरण्यात एक आवाज असण्यासाठी अरण्य असणे आवश्यक आहे. जुलै २०२३ मध्ये, यहूदाच्या कुळातील सिंह प्रकटीकरण ग्रंथाच्या पहिल्या अध्यायात मांडल्याप्रमाणे स्वतःविषयीचे प्रकटीकरण तेव्हा उघड करित होता, अशी ओळख करून देणारा एक आवाज निनादू लागला. शब्बाथ, १८ जुलै २०२०, याच्या निराशेने प्रकटीकरण अकरामधील साडेतीन दिवसांची सुरुवात केली, जी शब्बाथ, ३० डिसेंबर २०२३, रोजी समाप्त झाली. त्या शब्बाथ दिवशी, जुलै २०२० नंतर प्रथमच, Future for America ने झूम सभेत सार्वजनिकरीत्या भाषण केले.

त्या क्षणापासून, येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण क्रमाक्रमाने उलगडत आले आहे. त्याची सुरुवात "सत्य" या शब्दाच्या प्रकटीकरणाने झाली; आणि नंतर असे दिसून आले की तो हिब्रू वर्णमालेतील पहिल्या, तेराव्या आणि बाविसाव्या अक्षरांनी रेखाटलेल्या तीन टप्प्यांच्या एका चौकटीचे प्रतिनिधित्व करतो; ही अक्षरे एकत्र आणल्यास "सत्य" हा शब्द तयार होतो. "सत्य" या शब्दाच्या चौकटीत दर्शविलेले हे तीन टप्पे म्हणजे जुने सत्य, नव्या मांडणीत ठेवलेले होते.

अनेक वर्षांपासून आम्ही हे दर्शविले आहे की अंगण, पवित्र स्थान आणि परमपवित्र स्थान या तीन पायऱ्या पवित्र आत्म्याच्या तीन कार्यांशी समांतर आहेत; तो अंगणात पापाविषयी दोष दाखवितो, पवित्र स्थानात धार्मिकता प्रकट करतो आणि परमपवित्र स्थानात न्याय करतो. आम्ही ओळखले आहे की या तीन पायऱ्या देवाच्या वचनभर प्रकट झालेल्या आहेत; परंतु २०२३ पर्यंत या सर्व समजुती "सत्य" या चौकटीमुळे अधिक प्रकर्षाने उजळून निघाल्या. एखादे जुने सत्य घेऊन ते सत्याच्या नव्या चौकटीत ठेवणे, हे ख्रिस्त करित असतो, कारण तो आपले वचन क्रमाक्रमाने अनमुद्रित करित जातो. २०२३ मध्ये समाप्त झालेले "अरण्य" हे भविष्यसूचक "अंतकाळ" दर्शविते, जेव्हा एखादी भविष्यवाणी अनमुद्रित होते. ती भविष्यवाणी म्हणजे येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण होय, जो "सत्य" आहे.

"तारणाऱ्याच्या काळात, यहूदांनी परंपरा आणि आख्यायिकांच्या कचऱ्याखाली सत्याचे मौल्यवान रत्न इतके झाकून टाकले होते की, खरे आणि खोटे यांत भेद करणे अशक्य झाले होते. तारणारा अंधश्रद्धा आणि दीर्घकाळ जपून ठेवलेल्या चुकींचा कचरा दूर करण्यासाठी, आणि देवाच्या वचनातील रत्नांना सत्याच्या चौकटीत बसविण्यासाठी आला. जर तारणारा आता यहूदांकडे आला तसा आपल्याकडे आला, तर तो काय करील? परंपरा आणि विधी यांच्या कचऱ्याला दूर करण्याचे असेच कार्य त्याला करावे लागेल. त्याने हे कार्य केले तेव्हा यहूदी फार व्याकुळ झाले. त्यांनी देवाच्या मूळ सत्याकडून दृष्टी फिरविली होती, परंतु ख्रिस्ताने ते पुन्हा त्यांच्या दृष्टीसमोर आणले. देवाच्या मौल्यवान सत्यांना अंधश्रद्धा आणि चूक यांपासून मुक्त करणे हे आपले कार्य आहे. सुवार्तेमध्ये आपल्यावर किती महान कार्य सोपविण्यात आले आहे!" Review and Herald, June 4, 1889.

अंधश्रद्धा व भ्रम यांपासून देवाच्या मौल्यवान सत्यांची मुक्तता करणे, आणि "देवाच्या वचनातील रत्नांना सत्याच्या चौकटीत बसविणे," हे "आपले कार्य आहे." २०२३ मध्ये प्रभूने "truth" या शब्दाद्वारे दर्शविलेल्या रचनेत सत्याची चौकट परिचित करून दिली. ती चौकट देवाच्या "मूळ" सत्यांना दृष्टिपथात आणते.

"चुकीची धूळ आणि कचरा यांनी सत्याची अमूल्य रत्ने गाडून टाकली आहेत, परंतु प्रभूचे कामगार हे खजिने उघड करू शकतात, ज्यामुळे हजारो लोक त्यांच्याकडे आनंद व विस्मयाने पाहतील. देवाचे दूत नम्र कामगाराच्या शेजारी असतील, कृपा आणि दैवी प्रकाश देत, आणि हजारो जण दावीदाबरोबर अशी प्रार्थना करण्यास प्रवृत्त होतील, 'माझे डोळे उघड, म्हणजे तुझ्या नियमशास्त्रातील अद्भुत गोष्टी मी पाहीन.' जी सत्ये युगानुयुगे न पाहिली

गेलेली आणि दुर्लक्षित राहिलेली आहेत, ती देवाच्या पवित्र वचनाच्या प्रकाशित पानांतून प्रज्वलित होऊन प्रकट होतील. ज्या मंडळ्यांनी सर्वसाधारणपणे सत्य ऐकले, नाकारले आणि तुडविले आहे, त्या अधिक दुष्टपणे वागतील; पण 'सुज्ञ,' म्हणजे जे प्रामाणिक आहेत, ते समजून घेतील. पुस्तक उघडे आहे, आणि देवाचे शब्द त्याची इच्छा जाणून घेण्याची आकांक्षा बाळगणाऱ्यांच्या हृदयापर्यंत पोहोचतात. स्वर्गातून येणाऱ्या त्या दूताच्या मोठ्या घोषणेच्या वेळी, जो तिसऱ्या दूताशी मिळतो, हजारो जण त्या गुंगीमधून जागे होतील जिने युगानुयुगे जगाला जखडून ठेवले आहे, आणि ते सत्याचे सौंदर्य व मूल्य पाहतील." Review and Herald, December 15, 1885.

"प्रभूचे कामकरी" जे "सुज्ञ" आहेत आणि "जे प्रामाणिक आहेत" ते "समजून घेतील," आणि "खजिने उघड करतील, जेणेकरून हजारो लोक त्यांच्याकडे आनंद व विस्मयाने पाहतील." दुर्दैवाने, लाओदिकीयेतील अँडव्हेंटिझमसाठी तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या घोषणेच्या वेळी त्यांच्या जडत्वातून जागे होणारे ते नाहीत, कारण तो रविवारचा कायदा आहे, आणि अँडव्हेंटिझमने जागे होण्यासाठी तो फारच उशीराचा आहे. अकराव्या तासाचे कामकरी लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी "तिसऱ्या देवदूताला सामील होणाऱ्या देवदूताच्या मोठ्या घोषणेने" त्यांच्या "जडत्वातून" जागे होतात. 2024 पासून, "युगानुयुगे अदृश्य राहिलेली आणि दुर्लक्षित झालेली सत्ये" "देवाच्या पवित्र वचनाच्या प्रकाशित पानांतून" प्रज्वलित होऊन प्रकट होत आहेत.

यशया २२:२२ मध्ये एलियाकीम याला एक किल्ली दिली जाते, आणि मत्तय १६ मध्ये पेत्राला राज्याच्या किल्ल्या दिल्या जातात.

आणि दावीदाच्या घराण्याची किल्ली मी त्याच्या खांद्यावर ठेवीन; तो उघडील, आणि कोणीही बंद करणार नाही; आणि तो बंद करील, आणि कोणीही उघडणार नाही. यशया 22:22.

"किल्ली" फिलाडेल्फियाला देण्यात आली आहे, कारण उघडणे आणि बंद करणे याची किल्ली असा उल्लेख शास्त्रवचनांमध्ये इतर कुठेही नसून ते एकमेव दुसरे ठिकाण आहे.

फिलाडेल्फिया येथील मंडळीच्या दूताला लिही; जो पवित्र आहे, जो सत्य आहे, ज्याच्याकडे दावीदाची किल्ली आहे, जो उघडतो आणि कोणी बंद करीत नाही; आणि बंद करतो आणि कोणी उघडीत नाही; तो असे म्हणतो: मला तुझे कर्म ठाऊक आहेत; पाहा, मी तुझ्यापुढे एक उघडे दार ठेवले आहे, आणि ते कोणी बंद करू शकत नाही; कारण तुझ्यात थोडे सामर्थ्य आहे, आणि तू माझे वचन पाळले आहेस, आणि माझ्या नावाचा इन्कार केला नाहीस. प्रकटीकरण 3:7, 8.

वाद घालणाऱ्या यहुदांबरोबरच्या शेवटच्या संवादात, ख्रिस्ताने असा एक प्रश्न उपस्थित केला की ज्याचे उत्तर यहुदी देऊ शकले नाहीत.

फरीसी एकत्र जमले असता, येशूने त्यांना विचारले, "ख्रिस्ताविषयी तुम्हांला काय वाटते? तो कोणाचा पुत्र आहे?" त्यांनी त्याला म्हटले, "दावीदाचा पुत्र." तो त्यांना म्हणाला, "तर मग दावीद आत्म्यात त्याला प्रभु कसा म्हणतो? कारण तो म्हणतो, 'परमेश्वर माझ्या प्रभुला म्हणाला, तू माझ्या उजव्या हाताला बस, जोपर्यंत मी तुझे शत्रू तुझ्या पायांखाली पादपीठ करीत नाही.' तर दावीद जर त्याला प्रभु म्हणतो, तर तो त्याचा पुत्र कसा आहे?"

आणि कोणीही त्याला एक शब्दही उत्तर देऊ शकला नाही; आणि त्या दिवसापासून पुढे कोणालाही त्याला आणखी प्रश्न विचारण्याचे धाडस झाले नाही. मत्तय 22:41-46.

यहुदी दावीद आणि ख्रिस्त यांच्यातील भविष्यसूचक संबंध समजू शकले नाहीत, कारण "ओळींनंतर ओळ" अशा बायबलमधील भाषेचे आकलन करण्यासाठी आवश्यक असलेल्या भविष्यसूचक किल्ल्या त्यांच्याजवळ नव्हत्या. ख्रिस्ताने यहुदांशी आपला संवाद असा दर्शवून समाप्त केला की त्यांचे अंधत्व हे सत्याच्या वचनाचे योग्य प्रकारे विभाजन करण्याच्या त्यांच्या असमर्थतेवर आधारित होते. त्याने स्पष्ट केले होते की जर तुम्ही मोशेला समजलात, तर तुम्ही ख्रिस्तालाही समजाल; परंतु ज्या शास्त्रांचे पालन व संरक्षण करण्याचा ते दावा करीत होते, तीच शास्त्रे त्यांना

समजली नाहीत.

“दावीदाच्या घराण्याची” “किल्ली” मिलराइटांना देण्यात आली होती; ते फिलाडेल्फिया मंडळी होते. ही “किल्ली” एक सुधारक चळवळ होती, जी उघड्या व बंद दरवाज्यांनी प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविण्यात आली होती. 1798 पासून 1863 पर्यंत मिलराइट चळवळ फिलाडेल्फियाच्या अनुभवापासून लाओदिकीया यांच्या अनुभवापर्यंत गेली, आणि त्याच वेळी ती एक चळवळ राहण्यापासून एक मंडळी होण्यापर्यंत प्रवास करित होती. 19 एप्रिल 1844 रोजी एक दरवाजा उघडला आणि एक दरवाजा बंद झाला; तसेच 22 ऑक्टोबर 1844 रोजी एक दरवाजा उघडला आणि एक दरवाजा बंद झाला; आणि 1863 मध्येही एक दरवाजा उघडला व एक दरवाजा बंद झाला.

एल्याकीमकडे एक किल्ली होती, परंतु पेत्राला “किल्ल्या” देण्यात आल्या. एकवचनी किल्ली ही 1844 मधील बंद दरवाजा होती.

“१८४४ सालच्या निराशेच्या गूढाचा उलगडा करणारी किल्ली म्हणजे पवित्रस्थानाचा विषय होय. त्याने परस्परंशी संलग्न व सुसंगत अशा सत्याची संपूर्ण व्यवस्था दृष्टिपथात आणली, महान आगमन-चळवळीला देवाच्या हस्ताने दिशा दिली होती हे दर्शविले, आणि त्याच्या लोकांची स्थिती व कार्य प्रकाशात आणून वर्तमानकर्तव्य प्रकट केले.”
The Great Controversy, 423.

पवित्रस्थानाचा विषय हा 1844 मधील बंद दरवाजा उघडणारी किल्ली होता, परंतु पेत्रालाही राज्याच्या किल्ल्या देण्यात आल्या होत्या.

येशूने त्याला उत्तर देऊन म्हटले, धन्य आहेस तू, शिमोन बारयोना; कारण मांस व रक्त यांनी हे तुला प्रकट केले नाही, तर स्वर्गात असलेल्या माझ्या पित्याने ते तुला प्रकट केले आहे. आणि मीही तुला सांगतो, की तू पेत्र आहेस, आणि या खडकावर मी माझी मंडळी उभारीन; आणि अधोलोकाचे दरवाजे तिच्यावर प्रबल होणार नाहीत. आणि मी तुला स्वर्गराज्याच्या किल्ल्या देईन; आणि तू पृथ्वीवर जे काही बांधशील ते स्वर्गात बांधले जाईल; आणि तू पृथ्वीवर जे काही सोडवशील ते स्वर्गात सोडविले जाईल. मत्तय 16:17-19.

ओळीवर ओळ, फिलाडेल्फिया—पेत्राने प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेली शेवटच्या कराराची वधू—हिला दावीदाच्या घराण्याची किल्ली तसेच स्वर्गाच्या राज्याच्या किल्ल्या दिल्या जातात. दावीदाच्या घराण्याची किल्ली हा शेवटचा विषय होता, ज्याविषयी येशूने फरीश्यांशी संवाद साधला.

फरीसी एकत्र जमले असता, येशूने त्यांना विचारले, म्हणाला, “ख्रिस्ताविषयी तुम्हांला काय वाटते? तो कोणाचा पुत्र आहे?” त्यांनी त्याला म्हटले, “दाविदाचा पुत्र.” तो त्यांना म्हणाला, “मग दावीद आत्म्याने त्याला ‘प्रभु’ कसा म्हणतो, असे म्हणत, ‘परमेश्वर माझ्या प्रभुला म्हणाला, माझ्या उजव्या हाताला बस, जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझ्या पायाखाली पायपीठ करित नाही?’” तर दावीद त्याला ‘प्रभु’ म्हणतो, तर तो त्याचा पुत्र कसा आहे?”

आणि कोणीही त्याला एक शब्दही उत्तर देऊ शकला नाही; आणि त्या दिवसापासून पुढे कोणीही त्याला आणखी प्रश्न विचारण्याचे धाडस केले नाही. मत्तय 22:41-46.

दावीद आणि त्याचा प्रभु हा विषयच पेत्राने पेन्टेकोस्टच्या दिवशी तिसऱ्या प्रहरात वरच्या खोलीत आरंभ केलेल्या प्रवचनाचा अचूक प्रारंभबिंदू आहे. फरीशी आणि ख्रिस्त यांच्यातील संवादाचे दार ज्याने बंद केले, तोच विषय पेत्राने पेन्टेकोस्टच्या वेळी वरच्या खोलीचे दार उघडण्यासाठी किल्ली म्हणून वापरला.

कारण दावीद स्वर्गात गेला नाही; परंतु तो स्वतः म्हणतो, “प्रभु माझ्या प्रभूस म्हणाला, ‘तू माझ्या उजव्या हाताला बस, जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझ्या पायाखाली पायपीठ करित नाही.’” म्हणून इस्राएलच्या सर्व घराण्याने निश्चितपणे हे जाणावे की, ज्याला तुम्ही क्रूसावर खिळले, त्या येशूलाच देवाने प्रभु आणि ख्रिस्त असे केले आहे.

हे ऐकताच त्यांच्या अंतःकरणाला चटका बसला, आणि त्यांनी पेत्रास व इतर प्रेषितांना म्हटले, “बंधूनो, आम्ही काय करावे?”

मग पेत्र त्यांना म्हणाला, “पश्चात्ताप करा, आणि तुमच्यापैकी प्रत्येकाने पापक्षमेसाठी येशू ख्रिस्ताच्या नावाने बाप्तिस्मा घ्यावा; म्हणजे तुम्हाला पवित्र आत्म्याचे दान प्राप्त होईल. कारण हे अभिवचन तुम्हांला, तुमच्या मुलांना, आणि जे दूर आहेत अशा सर्वांना आहे, म्हणजे ज्यांना आपला प्रभू देव बोलावील त्या सर्वांना.” आणि त्याने आणखी अनेक शब्दांनी साक्ष देत त्यांना बोध केला व म्हणाला, “या विपरीत पिढीपासून स्वतःचा बचाव करा.” मग ज्यांनी आनंदाने त्याचे वचन स्वीकारले त्यांनी बाप्तिस्मा घेतला; आणि त्याच दिवशी त्यांच्यामध्ये सुमारे तीन हजार जीवांची भर पडली. प्रेषितांची कृत्ये 2:34-41.

पेत्राकडे बांधण्याच्या किंवा सोडवण्याच्या किल्ल्या होत्या, आणि जेव्हा त्याने तसे केले, तेव्हा स्वर्ग पेत्राच्या कृतीशी सहमत होता. पेत्र देवत्व आणि मानवत्व यांनी एकत्र कार्य करून देवाच्या वचनातील सत्ये उघड करण्याचे प्रतिनिधित्व करतो. जेव्हा ती सत्ये उघड केली जातात, तेव्हा त्यांचे ज्ञानरूपाने प्रतिनिधित्व केले जाते.

ख्रिस्ताच्या काळी ज्ञानाची किल्ली त्या लोकांनी काढून घेतली होती, ज्यांनी जुन्या करारातील पवित्रशास्त्रांतील ज्ञानाच्या खजिन्याचे भांडार उघडण्यासाठी ती आपल्या हाती धरलेली असणे आवश्यक होते. रब्बी आणि शिक्षकांनी प्रत्यक्षात स्वर्गाच्या राज्याचे द्वार गरीब व दुःखित यांच्यासाठी बंद करून टाकले होते, आणि त्यांना नाश पावण्यासाठी सोडून दिले होते. आपल्या प्रवचनांत ख्रिस्ताने त्यांच्या समोर एकाच वेळी पुष्कळ गोष्टी मांडल्या नाहीत, कारण त्यामुळे त्यांच्या मनात गोंधळ निर्माण होऊ शकला असता. त्याने प्रत्येक मुद्दा स्पष्ट आणि ठळक केला. आपले विचार बिंबविण्याच्या हेतूने ते उपयुक्त ठरत असतील, तर भविष्यवाण्यांतील जुने व परिचित सत्य पुन्हा सांगण्यास त्याने तुच्छ मानले नाही.

“ख्रिस्त हा सत्याच्या सर्व प्राचीन अमूल्य रत्नांचा उद्गाता होता. शत्रूच्या कार्यामुळे ही सत्ये त्यांच्या योग्य स्थानावरून हलविली गेली होती. ती त्यांच्या खऱ्या स्थानापासून विलग करून, भ्रांतीच्या चौकटीत बसविली गेली होती. ख्रिस्ताचे कार्य म्हणजे या अमूल्य रत्नांना पुन्हा योग्य रीतीने जुळवून सत्याच्या चौकटीत स्थापन करणे होय. जगाला आशीर्वाद देण्यासाठी ज्यांनी स्वतः त्यांच्याकडून सत्याची तत्त्वे प्राप्त केली होती, ती सैतानाच्या कारस्थानामुळे गाडली गेली होती आणि जणू काही लुप्तच झाली होती. ख्रिस्ताने त्यांना भ्रांतीच्या कचऱ्यातून बाहेर काढले, त्यांना नवी, जीवनदायी शक्ती दिली, आणि त्यांना अमूल्य रत्नांप्रमाणे प्रकाशमान होण्याची व सदासर्वकाळ अचल उभे राहण्याची आज्ञा दिली.”

“ख्रिस्त स्वतः या जुन्या सत्यांपैकी कोणतेही सत्य अगदी कणमात्रही उसणे न घेता उपयोगात आणू शकत होता, कारण त्या सर्वांचा उगम त्यांच्याकडूनच झाला होता. प्रत्येक पिढीच्या मनात आणि विचारांत त्यानेच ती रोवली होती, आणि जेव्हा तो आपल्या जगात आला, तेव्हा जी सत्ये मृतप्राय झाली होती त्यांची त्याने नव्याने मांडणी केली आणि त्यांत जीवनसंचार केला, ज्यामुळे ती भावी पिढ्यांच्या हितासाठी अधिक प्रभावशाली झाली. ही सत्ये कचऱ्याखालून बाहेर काढून पुन्हा जगाला त्यांच्या मूळ ताजेपणापेक्षाही अधिक ताजेपणा आणि सामर्थ्यासह देण्याचे सामर्थ्य येशू ख्रिस्ताकडेच होते.” Manuscript Releases, volume 13, 240, 241.

पेत्राच्या किल्ल्या बांधण्यासाठी आणि सोडविण्यासाठी होत्या, आणि पेत्र हा अंतिम ख्रिस्ती वधूचे प्रतिनिधित्व करतो, जी एक लाख चव्वेचाळीस हजार आहेत. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या साक्षीमध्ये दर्शविलेला पेत्राचा बांधण्याचा संदेश म्हणजे शिक्कामोर्तब होय. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या साक्षीमध्ये पेत्राचा सोडविण्याचा संदेश म्हणजे तिसऱ्या धिक्काराचा इस्लाम होय.

“त्यानंतर मी तिसरा देवदूत पाहिला. माझ्याबरोबर असलेल्या देवदूताने म्हटले, ‘भयप्रद आहे त्याचे कार्य. गंभीर आहे त्याचे ध्येय. तो तोच देवदूत आहे जो गव्हाला तणापासून वेगळे करणार आहे, आणि गव्हावर शिक्का मारणार, किंवा त्याला स्वर्गीय कोठारासाठी बांधून ठेवणार आहे. या गोष्टींनी संपूर्ण मन, संपूर्ण लक्ष व्यापून टाकले पाहिजे.’” Early Writings, 119.

बांधलेला गहू पेंटेकोस्टच्या पहिल्या फलांच्या गव्हाच्या अर्पणाने दर्शविला जातो; ते हलविण्याच्या अर्पणाप्रमाणे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या ध्वजाच्या उंचावण्याचे प्रतिनिधित्व करील. देवाच्या लोकांवरील शिक्का हा पेत्राचा

अंतर्गत संदेश आहे, जो तिसऱ्या दुःखाच्या इस्लामच्या इतिहासकाळात घडतो; आणि तो 9/11 पासून पुढे क्रमाक्रमाने सुटत जातो.

यानंतर मी पृथ्वीच्या चार कोपऱ्यांवर उभे असलेले चार देवदूत पाहिले; ते पृथ्वीचे चार वारे धरून ठेवत होते, म्हणजे वारा पृथ्वीवर, समुद्रावर किंवा कोणत्याही वृक्षावर वाहू नये. आणि मी पूर्वेकडून वर येत असलेला दुसरा एक देवदूत पाहिला; त्याच्याजवळ जिवंत देवाची मुद्रा होती; आणि ज्यांना पृथ्वीला व समुद्राला हानी करण्याचे देण्यात आले होते, त्या चार देवदूतांना त्याने मोठ्या आवाजाने हाक मारून म्हटले, "आमच्या देवाच्या सेवकांच्या कपाळांवर आम्ही मुद्रा करेपर्यंत पृथ्वीला, समुद्राला किंवा वृक्षांना हानी करू नका." प्रकटीकरण ७:१-३.

देवाच्या लोकांना बांधून ठेवण्याच्या काळात जे चार वारे आवरले गेले होते, ते 9/11 रोजी सोडण्यात आले, आणि नंतर जॉर्ज बुश कनिष्ठ याने त्यांना पुन्हा आवरले. पेत्राचा बाह्य संदेश इस्लाम आहे, आणि इस्लामच जर त्या शिवकामोर्तबाच्या काळातून जाणारा बाह्य संदेश असेल, तर सोडणे व आवरणे हे त्याच्याशी संबंधित आहे. पेत्राचे मानवत्व दैवीत्वाशी जोडलेले आहे, कारण त्याला दिलेल्या किल्ल्या स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यातील एकमताचे प्रतिनिधित्व करतात.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात चालू ठेवू.

जो प्रार्थना करण्याकडे दुर्लक्ष करतात, त्यांना दुष्टाच्या अंधाराने वेढून टाकलेले असते. शत्रूच्या कुजबुजणाऱ्या प्रलोभनांनी त्यांना पापाकडे आकर्षित केले जाते; आणि हे सर्व यासाठी की, प्रार्थनेच्या दैवी नेमणुकीत देवाने त्यांना दिलेल्या विशेषाधिकारांचा ते उपयोग करत नाहीत. देवाचे पुत्र आणि कन्या प्रार्थना करण्यास अनुत्सुक का असावेत, जेव्हा प्रार्थना ही विश्वासाच्या हातातील ती किल्ली आहे, जी स्वर्गाच्या भांडाराचे कुलूप उघडते, जिथे सर्वशक्तिमानाच्या अमर्याद साधनसंपत्तीचा खजिना साठवलेला आहे? अखंड प्रार्थना आणि जागरूकतेने परिश्रमपूर्वक पहारा न ठेवल्यास, आपण निष्काळजी होण्याच्या आणि योग्य मार्गापासून विचलित होण्याच्या धोक्यात असतो. विरोधक सतत दयासनाकडे जाणारा मार्ग अडविण्याचा प्रयत्न करित असतो, जेणेकरून आपण कळकळीच्या विनवणीने आणि विश्वासाने कृपा व प्रलोभनाला प्रतिकार करण्याचे सामर्थ्य प्राप्त करू नये.

"अशा काही अटी आहेत, ज्यांच्या आधारे आपण अशी अपेक्षा करू शकतो की देव आपल्या प्रार्थना ऐकेल व त्यांना उत्तर देईल. यांपैकी पहिली अट म्हणजे आपण त्याच्याकडून साहाय्य मिळण्याची आपली गरज अनुभवली पाहिजे. त्याने वचन दिले आहे, 'मी तहानेल्यास पाणी ओतीन, आणि कोरड्या भूमीवर प्रवाह सोडीन.' यशया 44:3. जे नीतिमत्त्वासाठी भुकेले व तहानलेले आहेत, ज्यांची देवासाठी तळमळ आहे, त्यांनी खात्री बाळगावी की ते तृप्त केले जातील. अंतःकरण आत्म्याच्या प्रभावासाठी खुले असले पाहिजे, अन्यथा देवाचा आशीर्वाद ग्रहण करता येणार नाही."

"आपली महान गरज ही स्वतःच एक युक्तिवाद आहे आणि ती आपल्या वतीने अत्यंत प्रभावीपणे विनवणी करते. परंतु या गोष्टी आपल्यासाठी कराव्यात म्हणून परमेश्वराचा धावा केला पाहिजे. तो म्हणतो, 'मागा, म्हणजे तुम्हांला दिले जाईल.' आणि 'ज्याने आपल्या स्वतःच्या पुत्राचीही राखून ठेवली नाही, तर आपणा सर्वांसाठी त्याला अर्पण केले, तो त्याच्याबरोबर आपल्याला सर्व काही कृपेने देणार नाही काय?' मत्तय 7:7; रोमकरांस 8:32."

"जर आपण आपल्या अंतःकरणात अधर्माला स्थान दिले, जर आपण कोणत्याही ज्ञात पापाला चिकटून राहिलो, तर प्रभु आपले ऐकणार नाही; परंतु पश्चात्तापी, खेदित आत्म्याची प्रार्थना सदैव स्वीकारली जाते. जेव्हा सर्व ज्ञात चुका दुरुस्त केल्या जातात, तेव्हा आपण विश्वास ठेवू शकतो की देव आपल्या विनंत्यांना उत्तर देईल. आपली स्वतःची पात्रता कधीही आपल्याला देवाची कृपा मिळवून देऊ शकणार नाही; आपले तारण करणारी येशूची पात्रताच आहे, आपल्याला शुद्ध करणारे त्याचे रक्तच आहे; तरीही स्वीकाराच्या अटींना मान देण्यात आपल्याला करावयाचे एक कार्य आहे."

“विजयी प्रार्थनेचा आणखी एक घटक म्हणजे विश्वास. ‘जो देवाजवळ येतो त्याने असा विश्वास ठेवला पाहिजे की तो आहे, आणि जे त्याचा मनःपूर्वक शोध करतात त्यांना तो प्रतिफल देणारा आहे.’ इब्री लोकांस 11:6. येशूने आपल्या शिष्यांना म्हटले, ‘म्हणून मी तुम्हांला सांगतो, तुम्ही प्रार्थना करता तेव्हा ज्या ज्या गोष्टींची इच्छा धरता, त्या तुम्हांला मिळाल्या आहेत असा विश्वास ठेवा, आणि त्या तुम्हांला मिळतील.’ मार्क 11:24. आपण त्याच्या वचनावर विश्वास ठेवतो काय?” ख्रिस्ताकडे जाण्याच्या पायऱ्या, 94-96.

“जे तरुण पुरुष स्वतःला देवाचे सेवक असल्याचा दावा करतात, त्याच्याच संदेशाचे वहन करतात, आणि स्वतःच्या मोजमापात उंचावलेले आहेत, त्यांच्यासाठी येथे एक धडा आहे. एलीयाप्रमाणे आपल्या अनुभूतीत काही विलक्षण गोष्ट ते दाखवू शकत नाहीत, तरी ज्या कर्तव्यांना ते क्षुद्र समजतात ती पार पाडण्याच्या वरचे आपण आहोत, असे त्यांना वाटते. आवश्यक सेवा करण्यासाठी ते आपल्या सेवकाईच्या प्रतिष्ठेतून खाली येत नाहीत, कारण त्यांना भीती वाटते की त्यामुळे ते सेवकाचे काम करीत आहेत असे होईल. अशा सर्वांनी एलीयाच्या उदाहरणातून शिकावे. त्याच्या वचनाने स्वर्गातील भांडारांचे—दव आणि पावसाचे—पृथ्वीपासून तीन वर्षे कुलूपबंद केले. केवळ त्याचे वचनच स्वर्ग उघडून पावसाच्या सरी आणण्याची किल्ली होते. राजाच्या आणि इस्राएलच्या हजारोंच्या उपस्थितीत त्याने आपली साधी प्रार्थना अर्पिली तेव्हा देवाने त्याचा सन्मान केला; त्या प्रार्थनेच्या उत्तरादाखल स्वर्गातून अग्नी चमकून उतरला आणि बलिदानाच्या वेदीवरील अग्नी प्रज्वलित झाला. बाअलच्या आठशे पन्नास याजकांचा वध करण्यात त्याच्या हाताने देवाचा न्यायकार्य पार पाडले; आणि तरीही, त्या दिवसाच्या थकविणाऱ्या परिश्रमानंतर आणि अत्यंत लक्षणीय विजयानंतर, जो स्वर्गातून मेघ, पाऊस आणि अग्नी आणू शकत होता, तोच अहाबाच्या रथापुढे अंधारात, वारा आणि पावसात धावत जाण्याची, आणि ज्याच्या पापांमुळे व अपराधांमुळे त्याला प्रत्यक्ष तोंडावर धिक्कारण्यास तो घाबरला नव्हता त्या सार्वभौमाची सेवा करण्याची, एका क्षुद्र सेवकाची सेवा करण्यास तयार होता. राजा वेशींच्या आत गेला. एलीयाने स्वतःला आपल्या झग्यात लपेटले आणि उघड्या जमिनीवर पडून राहिला.” Testimonies, volume 3, 287.